

דף יומי

דאס אינזיגטס נאמט דאס

Aug 5, 2025

Introduction to : A Storming Argument

What kind of introductory statements can be brought to introduce a storming argument.

Perhaps for modern cases and examples we can find Talmudic precedence.

Rabbi Meir Shapiro was fundraising for his yeshiva in Lublin. He traveled to America, and he found that he wasn't being as successful in America as he thought he would be. Therefore he said the following statement: "They don't have to worry about חלב ישראל in America because the עמאריקאנע חזרים גאבט נישט" (The American pigs don't give).

Here is the Talmudic precedent:

ואמר רב נתן בר אבא אמר רב עתירי בבל יורדי גיהנם הם וכו'. וכו'. (ביצה לב:)

Does A שאלה have to be relevant? Should the תלמיד be kicked out?

Here is another Fiery "In Your Face" Vort to introduce a "Storming Argument".

Perhaps a שאלה has to be relevant and practical, (למעשה).

ועל דא אפקוהו וכו'. (בבא קמא כג:)

ומי הוה כי האי גונא (יבמות קב:)

פרה מי קא מישתעיא (בזיר י.)

בעא מיניה ר' יוסי בן שאול מרבי המפלת דמות עורב ושליא מהו אמר ליה אין תולין אלא בדבר שיש במינו שליא קשורה בו מהו אמר ליה דבר שאינו שאלת וכו'. וכו'. (נדה כו:)

שאל בן אלמנה אחת וכו'. בא לפני ר' יהושע אמר לו כך אמר לו רבי נתגרשה מהו אמר לו מבין ריסי עיניך ניכר שבן אלמנה אתה הטל להן מים בספל וקעקע להן כתרנגולין (קדושין לא.).

דף יומי מאגו ומאגו דאם

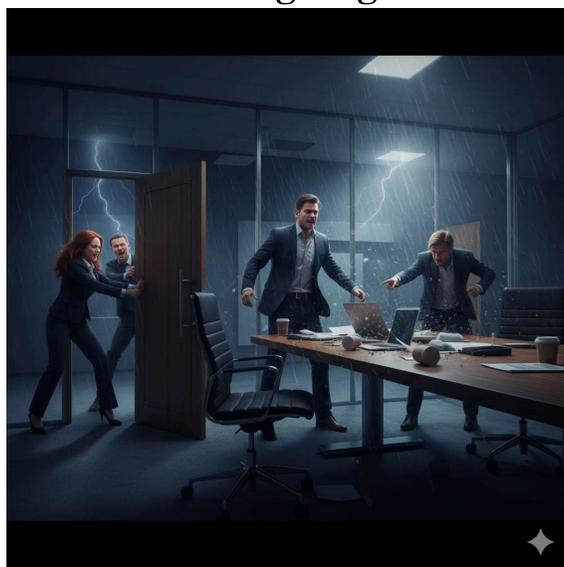
Is it possibly a מחלוקת תנאים?

וכו. וכו. אלא לא היה ולא עתיד להיות וכו. וכו. ולמה נכתב דרוש וקבל שכר אמר ר' יונתן אני ראיתיו וכו. וכו. (סנהדרין עא.)

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

A Storming Argument

“A storming argument with people storming out of the room”

דף יומי
דאגאס ומוסא דאפ

The Calm

אמר להו רב משרשיא לבריה כי בעיתו מיעל ומיגמרי קמי רבייכו וכו. וכו. וכי גרסיתו גרסו על נהרא דמיא דכי היכי דמשכן מיא משכן שמעתתיכו וכו. (הוריות יב.)

דף יומי דגאוסנס ומסע דאס

A Vort חיזוק

Don't be distracted from your goal of finishing ש"ס just one more time.

ר' אשי וכו'. אמר ליה איתרח לי תלתין יומין ואהדרי לתלמודאי דאמריתו אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו (מועד קטן כח).
Rav Ashi was having this conversation with the angel of death. "Just give me 30 more days so that I can finish all of the Talmud just one more time."

The Calm Before The Storm: A Simple Definition Piece

פרוהי

The word פרוהי has two meanings: It can mean "gnats"

רבא באלי פרוהי(נדה יז).

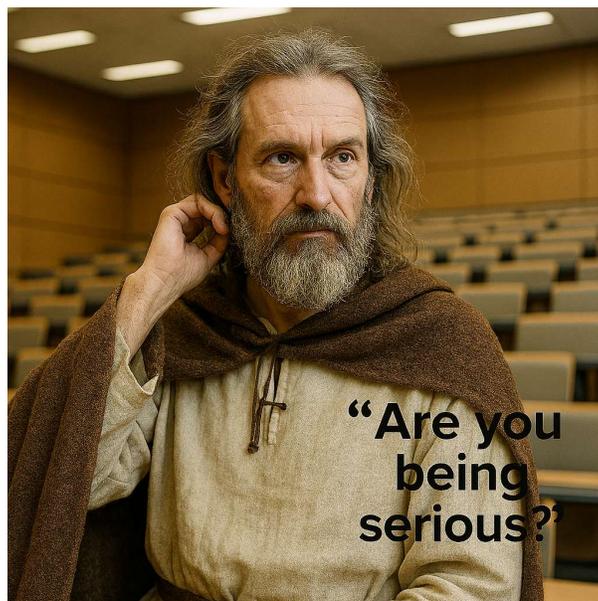
It can also mean "crumbs":

כליא פרוהי (שבת נז:)

"Hora le Crumbpaneros vamos a volar"

דף יומי דגאסו ומסע דאס

לעז"י רש"י

There are at least two old french words mentioned in the מפרשים in סוכה that the words are still being used today in modern spanish. The words are “Escoba” which means “broom” and “Verde” which means “green”.

סוכה לא: תוס' ד"ה הירוק ככרתי. משמע שמראהו כצבע שקוראין ויר"ד בלע"ז וכו.
סוכה לב. רש"י ד"ה כי חופיא . אשקוב"א וכו.

Two הלכות With Something That Looks Like a Palm Branch

1. ואמר ר' גידל אמר ר' יוחנן המפלת כמין אפקתא דדיקלא אמו טהורה (נדה כד).

דף יומי דאטאס און זאגט

And Rav Gidel said in the name of R' Yochanan: If a woman aborts something resembling the branching of a palm tree, she is Tahor.

2. נפרצו עליו פסול : אמר רב פפא נפרצו דעביד כי חופיא (סוכה לב.).

Rav Pappa said: "Torn" means that it was made to resemble a palm branch broom.

The Storm

וולד מעליא

דף יומי שאלות ומסע דאם

כג כג כג

A Real Boy

The term מעליא וולד appears twice in ש"ס in regards to two separate ענינים.

According to שמעון ר' שמואל דופן a ר' שמואל דופן or one born of C-Section is considered a מעליא וולד.

ר' שמואל דופן לטעמיה דאמר יוצא דופן ולד מעליא הוא (עבודה זרה כג:)

This brings us back to the question of does a שאלה have to be practical since we find the first משנה in פרק ח' שמואל דופן לטעמיה דאמר יוצא דופן ולד מעליא הוא (עבודה זרה כג:), whereas in the ancient times there weren't records of mothers surviving C-section births.

I asked Google Gemini, and here is what he said:

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Benyomin: did women survive C-section births in ancient times (2000 years ago) and why?

Two thousand years ago, during the Roman era and ancient times, a **C-section was almost universally fatal** for the mother. While there are myths and legends suggesting survival, historical and medical evidence indicates that it was strictly a **post-mortem procedure**—meaning it was performed only after the mother had already died or was clearly dying.¹

The Purpose of Ancient C-Sections

In ancient Rome, the procedure was governed by a law known as the **Lex Caesarea** (Imperial Law).² This law mandated that if a pregnant woman died, the child had to be immediately cut from her womb.³ The reasons were more practical and religious than medical:

+1

- **Saving the Infant:** There was a very brief window to rescue a living baby after the mother's heart stopped.
- **Religious Burial:** Many ancient customs required the mother and child to be buried separately if the child was still in the womb.
- **The "Caesar" Myth:** It is a common myth that **Julius Caesar** was born this way.⁴ However, his mother, Aurelia Cotta, lived for many years after his birth. Given the medical state of 100 BCE, she could not have survived a C-section, proving he was born naturally.

Why Survival Was Impossible

If a surgeon had attempted a C-section on a living woman 2,000 years ago, she would have faced three hurdles that ancient medicine simply could not clear:

1. **Uncontrollable Hemorrhaging:** The uterus is one of the most blood-rich organs in the body. Without modern surgical clamps and blood transfusions, a woman would bleed to death in a matter of minutes.⁵
2. **Lack of Internal Sutures:** Ancient doctors did not have the technology to sew the uterus back together internally. Even if they closed the skin, the internal bleeding would be fatal.
3. **Infection (Sepsis):** There were no antibiotics or sterile environments. Any abdominal surgery would introduce bacteria that would lead to a slow and painful death from infection within days.

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

The Turning Point: When did they start surviving?

It took nearly **1,500 more years** for the first recorded survival of a mother:

Era	Survival Rate	Context
Ancient Rome (2,000 yrs ago)	0%	Performed only after maternal death (Post-mortem).
Medieval Period	Near 0%	Still almost exclusively a post-mortem ritual.
c. 1500 AD	First Possible Survival	Legend says Jacob Nufer (a pig gelder) performed it on his wife.
Mid-1800s	Rise in Survival	Introduction of anesthesia and antiseptics finally made survival common.

Summary

Women did not survive C-sections 2,000 years ago because the surgery was a **last-resort rescue mission for the baby**, not a medical treatment for the mother. It wasn't until the late 19th century that "Caesarean" became a survivable birth option.⁶

So perhaps this is another way that we see that

ר' חנניה בן עקשיא אומר רצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות שנאמר ד' חפץ למען צדקו יגדיר תורה ויאדיר (מכות כג:)

Perhaps you can be מדייק what is the two words of תורה ומצוות. So perhaps תורה is where we have instances of extra תורה for example by סורר ומורה according to the מאן דאמר that לא היה ולא עתיד להיות and also extra words in the תורה which would fit even according to ר' יונתן for example who said על קברו אני ראיתיו ועמדתי על קברו. Here is an example of where we see the extra words in the תורה:

This is a Sefaria excerpt from Niddah 51B:

The Gemara further asks: **But now that the Merciful One wrote in the Torah fins and *kaskeset*, from where do we derive that *kaskeset* denotes clothing**, i.e., scales, rather than fins? The Gemara answers: We derive it from a verse, **as it is written** about Goliath the Philistine: **“And he was clad with a coat of mail [*kaskasim*]”** (I Samuel 17:5).

דף יומי דאגאס וואס זאגט

ולכתוב בתמנא "קשקשת" ולא בעי סנפיר! אמר רבי אבהו, וכן תנא דבי רבי שמעאל: "נגדיל תורה ונאדיר".

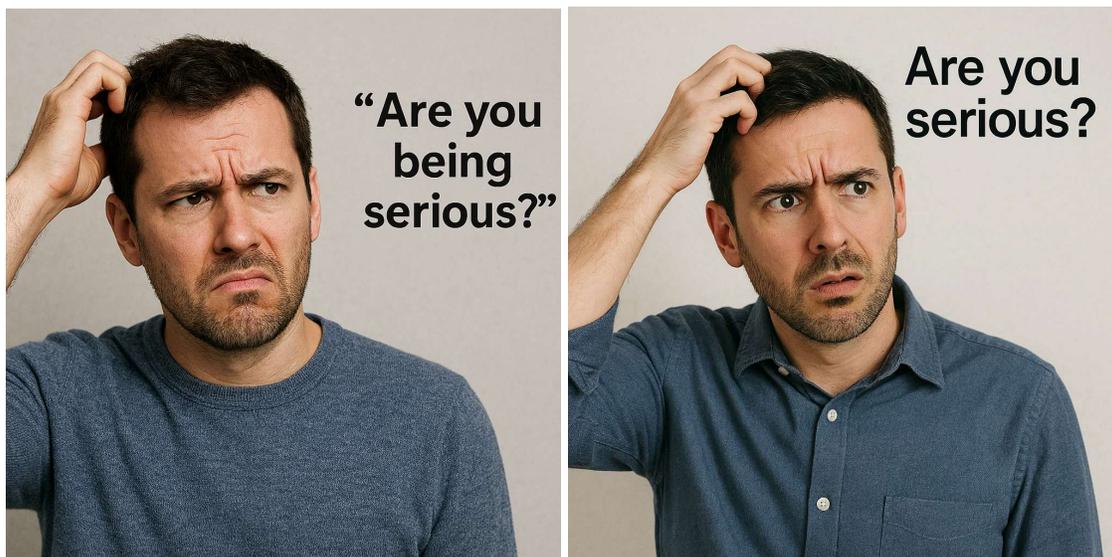
The Gemara asks: **But** if there is proof that *kasket* means scales, the question returns: **Let the Merciful One write only "scales" and then there would be no need to write "fins."** **Rabbi Abbahu says, and likewise a Sage of the school of Rabbi Yishmael taught,** that this is in accordance with the verse: "The Lord was pleased, for His righteousness' sake, to make Torah great and glorious" (Isaiah 42:21). In this context, this means that it is fitting for the Torah to state all the characteristics of a kosher animal rather than merely state that which is absolutely necessary.

Now back to our original concept of מעליא:

In we see מאיר ר' says that an animal in a woman's womb is considered a מעליא.

בעא מיניה רב אדא בר אבהו מאביי לר' מאיר דאמר בהמה במעי אשה וולד מעליא הוא וכו'. וכו'. (נדה כג:)

Was ר' ירמיה Being Serious?

כג כג

תנן ניפול הנמצא בתוך חמשים אמה וכו'. וכו'. וכו'. וכו'. בעי ר' ירמיה רגלו אחת בתוך נ' אמה ורגלו אחת חוץ מחמשים אמה מהו ועל דא אפקוהו לר' ירמיה מבי מדרשא (בבא בתרא כג:)

בעא מיניה ר' ירמיה מר' זירא לרבי מאיר דאמר בהמה במעי אשה וולד מעליא הוא קבל בה אביה קידושין מהו למאי נפקא מינה לאתסורי באחותה למימרא דחיי והאמר ר' יהודה אמר רב לא אמרה ר' מאיר אלא הואיל ובמינו מתקיים אמר ר' אחא בר יעקב עד כאן הביאו ר' ירמיה לר' זירא לידי גיחוך ולא גיחוך (נדה כג:)

דף יומי

מאמרים ומסות

כל

I want to suggest that the word “כל” in ש”ס always means absolutely all with no exceptions. Here are two examples:

תא שמע בהמה שיצאה מלאה ובאה ריקנית הבא אחריו בכור מספק ואמאי הלך אחר רוב בהמות ורוב בהמות ולד מעליא ילדן והאי פשוט הוא אמר רבינא משום דאיכא למימר רוב בהמות יולדות דבר הפוטר מבכורה ומעוטן יולדות דבר שאינו פוטר מבכורה וכל היולדות מטנפות וזו הואיל ולא טנפה אתרע לה רובא אי כל היולדות מטנפות הא מדלא מטנפה בכור מעליא הוא אלא אימא רוב יולדות מטנפות וזו הואיל ולא טנפה אתרע לה רובא (נדה כט).
ספק בן תשעה וכו'. : אמר ליה רבא לרב נחמן לימא הלך אחר רוב נשים ורוב נשים לתשעה ילדן אמר ליה נשי דידן לשבעה ילדן א"ל נשי דידכו הוו רובא דעלמא א"ל הכי קאמינא רוב נשים ילדן לתשעה ומיעוט לשבעה וכל היולדות לתשעה עוברת ניכר לשליש ימיה וזו הואיל ולא הוכר עוברת לשליש ימיה איתרע ליה רובא אי כל היולדות לתשעה עוברת ניכר לשליש ימיה הא מדלא הוכר לשליש ימיה עוברת ודאי בר שבעה לבתראה הוא אלא אימא רוב היולדות לתשעה עוברת ניכר לשליש ימיה והאי מדלא הוכר לשליש ימיה איתרע ליה רובא (יבמות לז).

With this in mind perhaps we can understand why they were so upset with ר' ירמיהו.

The term that תוספות uses is כל מדות חכמים כן הוא.

This is all fine and dandy until you come to the following גמרא in עירובין:

אמר ר' יוחנן אין למידין מן הכללות ואפילו במקום שנאמר בו חוץ וכו'. וכו'. (עירובין כז).

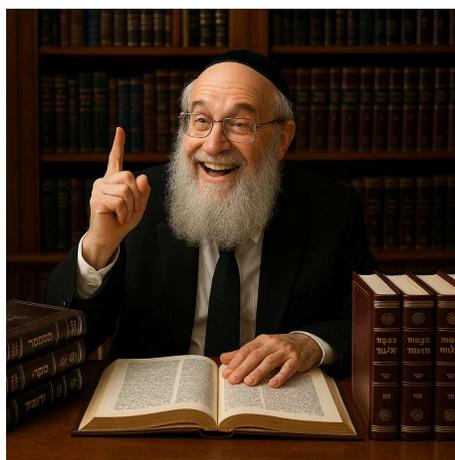
Perhaps we can see the answer in what רש"י says there in עירובין:

רש"י ד"ה אין למידין מן הכללות . כל היכא דתנן כלל וכו'. וכו'.

You see that ר' יוחנן uses the word תנן which means that was taught in a משנה. So you see that ר' יוחנן's rule is only true in a משנה, but it is not meant to be applied in the words of the אמוראים.

The קיצור כללי התלמוד says this explicitly. The קיצור כללי התלמוד can be found in the back of certain volumes of מסכת ברכות (עוז והדר).

אין למידין מן הכללות היינו דוקא בדברי התנאים מפני שהיו שונים דרך קצרה אבל בדברי האמוראים הוא דוקא דרך האמורא לפרש (כ"כ הגאון בתשובה) דאל"כ אין לדבר סוף ולא נסמוך על גמרא ערוכה שבידינו שרובה כללות:

“Takkah, I think that is the פשט.”

Perhaps it is interesting to note that the אין למידין מן הכללות is applicable to all words of תנאים (This would seemingly include כללות found in ברייתות) whereas רש"י in עירובין just says it is referring to words of the משנה, and you see that all of the examples given by the גמרא were from the משנה.

אביי & The Storm

אמר אביי פליג בברייתא

Hello, I'd like to have an argument. -Monty Python comedian

אמר אביי פליג בברייתא

Abaye wants to suggest that there actually is an argument.

ר' יהודה: (עירובין ב:)(סנהדרין נד.)

ר' שמעון: (מנחות י:)

Bill (Left) : “There’s no argument, are we agreed about that?”

John (Person on the right): “OF course there’s an argument. There’s no way we are in agreement here.”

I’d Like To Have An Argument

אמר ר' יוסף אמר ר' יהודה אמר שמואל הלכה כר' שמעון בן גמליאל אמר ליה אביי הלכה מכלל דפליגי א"ל מאי נפקא לך מינה אמר ליה גמרא גמור זמורתא תהא (שבת קו:)

Abayey though it was implied in Rav Yosef’s words that there is an argument. Rav Yosef said to him, “what is the difference if there is an argument or not. Just follow the law in accordance with Rabban Shimon Ben Gamliel.” Never-the-less Abayey felt that it is important to know that there is an argument, so that the גמרא shouldn’t just be a song that the students memorize the lyrics to.

דף יומי
דאף זומז INSIGHTS

“Well I disagree”

So is there an argument at the end of the day? Was אביי right?

מאי הוי עלה (שבת כב:)

Are there any updates?

דף יומי דאטאס און זאצן

הלכה מכלל דפליגי שמע מינה (נדה נט).

We can infer from here that they do in fact argue (Niddah 59a)

“Congradulations, it’s an argument.”

Was אביי A Big Fan Of The Music?

Perhaps I can bring two proofs that אביי was not as big of a fan of the music.

1.

אמר ר' יוסף אמר ר' יהודה אמר שמואל הלכה כר' שמעון בן גמליאל אמר ליה אביי הלכה מכלל דפליגי א"ל מאי נפקא לך מינה אמר ליה גמרא גמור זמורתא תהא (שבת קו):

Abayey though it was implied in Rav Yosef's words that there is an argument. Rav Yosef said to him, “what is the difference if there is an argument or not. Just follow the law in accordance with Rabban Shimon Ben Gamliel.” Never-the-less Abayey felt that it is important to know that there is an argument, so that the גמרא shouldn't just be a song that the students memorize the lyrics to.

2. ואמר ר' שפטיה אמר ר' יוחנן כל הקורא בלא נעימה ושונה בלא זמרה עליו הכתוב אומר וגם אני נתתי להם חוקים לא טובים וגו' מתקיף לה אביי משום דלא ידע לבסומי קלא משפטים לא יחיו בהם קרית ביה אלא כדרב משרשיא דאמר שני תלמידי חכמים היושבין בעיר אחת ואין נוזחין זה את זה בהלכה עליהם הכתוב אומר וגם אני נתתי להם חוקים לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם (מגילה לב).

והיו עיניך רואות את מוריך (הוריות יב).

Did אביי Ever See רב?

One might think that there seem to be some גמרא's that imply that אביי saw רב.

אמר ליה רבה בר רב חנן לאביי וכו. אמר ליה בפירוש שמיע לי מיניה דרב וכו. (זבחים קי).
אמר אביי אמר רב וכו. (שבת נו):

Perhaps we can say that רב never saw אביי based on the Tosafos in א מנחות לו עמוד א.

תוס' ד"ה אמר רבה רב הונא אסברה לי. רבה גרסינן ולא רבא דרבא לא ראה רב הונא מעולם דהא אמרינן בפרק בתרא דקדושין (דף עב:): דביום שמת רב יהודה נולד רבא ורב הונא שכּיב קודם רב יהודה כדמוכח במועד קטן (דף יז.) דכי נח נפשיה

דף יומי זאגוסט ומוסע דאס

דער יהודה קאמער התם גברא רבה כרב יהודה ליכא הכא ורב הונא היה גדול בחכמה ובמנין מכל תלמידי דרב כדמשמע בפרק בתרא דכתובות (דף קו.).

So if the logic is that ר' הונא must have passed away before ר' יהודה since when ר' יהודה died there was no one left as great as he was from the תלמידים of רב so certainly רב himself must have passed away before ר' יהודה. Now based on the גמרא in קדושין that Tosafos quotes you can say that רב never saw רבא. This might be interesting since רבא and אביי were both young children in the house of רבה at the same time.

בוצין בוצין מקטפיה ידיע (ברכות מה.).

Yet we are suggesting that perhaps אביי saw רב and רבא didn't. So אביי must have been slightly older than רבא.

By the way אביי passed away before רבא.

אמר ליה ידענא ביה בנחמני וכו. (כתובות סה.).

אמר רבא ומי איכא דעביד עובדא בנפשיה כי האי וכו. (יבמות סד:)

Alternatively you can say that all the גמרא's that imply that אביי saw רב are not literal, just like the גמרא that implies that רבא saw עקיבא ר' is surely not literal.

והא רבא הוא דאמר וכו. בתר דשמעה מר' עקיבא (נזיר נג.).

דף יומי זאגוסו ומוסז דאס

אמה With The הלכה Tells Us The אביי

You see that the size of an אמה is really very relative. I mean look at פרעה who was in the days of משה רבינו. He was an אמה tall, and yet his פרמשתק (i.e. his אמה) was an זרת אמה long.

ואמר אביטול ספרא משמיה דרב פרעה שהיה בימי משה הוא אמה וזקנו אמה ופרמשתקו אמה וזרת לקיים מה שנאמר ושפל אנשים יקים עלה (מועד קטן יח.).

אמר רב יהודה אמר שמואל ניקב ונסתם כל שאילו נקרי ונקרע פסול ואי לאו כשר וכו'. וכו'. שלח ליה רבא בריה דרבה לרב יוסף ילמדינו רבינו היכי עבדינן א"ל מייתנין נהמא חמימא דשערי ומנחינן ליה אבי פוקרי ומקרי וחזינן ליה אמר אביי אטו כ"ע יעקב אבינו דכתיב ביה כחי וראשית אוני שלא ראה קרי מימיו אלא אמר אביי מעברין קמיה בגדי צבעונין אמר רבא אטו כ"ע ברזילי הגלעדי הוא אלא מחוורתא כדשנין מעיקרא. (יבמות עו.)

והיכא איתמר דאביי אהא דתנן היה אוכל בתרומה והרגיש שנזדעזעו איבריו אוחו באמתו ובולע את התרומה אוחו והתניא רבי אליעזר אומר כל האוחז באמתו ומשתין כאילו מביא

דף יומי

INSIGHTS AND DAF

The Storm

לעולם

מבול

אמר אביי במטלית עבה (נדה יג.)

To Look Or Not To Look

רבי אחא ברבי יאשיה אומר כל הצופה בנשים סופו בא לידי עבירה וכל המסתכל בעקבה של אשה הויין לו בנים שאינן מהוגנין אמר רב יוסף ובאשתו נדה אמר רבי שמעון בן לקיש עקבה דקתני במקום הטנופת שהוא מכוון כנגד העקב. (נדרים כ.)
 אמר רב ששת מפני מה מנה הכתוב תכשיטין שבחויין עם תכשיטין שבפנים לומר לך כל המסתכל בעצבה קטנה שבאשה כאילו מסתכל במקום התורפה (שבת סד):
 ת"ר מעשה באדם אחד שנשא אשה גידמת ולא היכיר בה עד יום מותה אמר רב בא וראה כמה צנוע אשה זו שלא הכיר בה בעלה אמר לו רבי חייא זו דרכה בכך אלא כמה צנוע אדם זה שלא הכיר באשתו (שבת נג):

Daf Yomi Kabbalah and Mysticism

Time and Space עולם, שנה וכו (משך חכמה בראשית א,ה)

A **midget** fortune teller who escaped from prison could be referred to as a small medium at large.
 It is right here in the middle that they learn the beginning from the end:

מאי טעמייהו דבית שמאי דילפינן תחילת הקדש מסוף הקדש (נזיר לא.)

If you can learn the beginning from the end in the middle of the מסכת, why can't you learn the end from the beginning in the beginning of the מסכת?

ואי בעית אימא היינו טעמא דרבי שמעון גמר סוף טומאה מתחלת טומאה מה תחלת טומאה ספק נגע ספק לא נגע ברשות הרבים טהור אף סוף טומאה ספק טבל ספק לא טבל ברשות הרבים טהור (נדה ג.)

If after reading the above you find yourself confused about if you are in the middle or in the beginning, let me tell you that you are at the end. However learning תורה never ends.

אין ... סוף (יומא ב.) (פסחים ט.)

The End

“Ahh! You thought that was the end?”

דף יומי דגאוסנס ומסע דאס

The תורה Has No Borders

נה נו נז נח

The Lions and the Howler Monkeys having a storming argument about their ongoing border dispute.

The lion is one of the loudest animals on planet earth. The howler monkey is even louder than the lion. What are these animals roaring and howling about, you might wonder. The scientists are saying that they are yelling to testify about their territorial boundaries. They are giving עדות about their תחום so to speak. However in regards to the תורה, and to getting the תורה, there are no תחומין.

והיינו דאמר אבדימי בר חמא בר דוסא מאי דכתיב לא בשמים היא ולא מעבר לים היא לא בשמים היא שאם בשמים היא אתה צריך לעלות אחריה ואם מעבר לים היא אתה צריך לעבור אחריה (עירובין נה.).

Perhaps in a certain way when it comes to wicked people רשעים, there also are no borders.

אוי לרשע אוי לשכיניו (סוכה נו:)

Certainly within the תורה, we have borders. We have the borders of civilization, and the cities in which the Jewish community dwells. Each city has its תחום שבת. Who is believed to testify about this תחום? Who is believed to testify about the territory of the Jewish community?

The Cutheans were not believed.

זה הכלל לאתויי מאי לאתויי תחומין וכו'. (נדה נו.).

So who is believed? We don't listen to something that is 140 Db loud. That is not what it takes.

ואפילו עבד אפילו שפחה נאמנין לומר עד כאן תחום שבת **שלא אמרו חכמים את הדבר להחמיר אלא להקל** (עירובין נח:). (Perhaps from תוספות in ב עמוד ד ד פסחים דף ד עמוד ב in תוספות it is implied that according to עקיבא ר' women would not be believed to testify about תחום שבת.)

By they way, here is one other place in ש"ס that we see that phrase of:

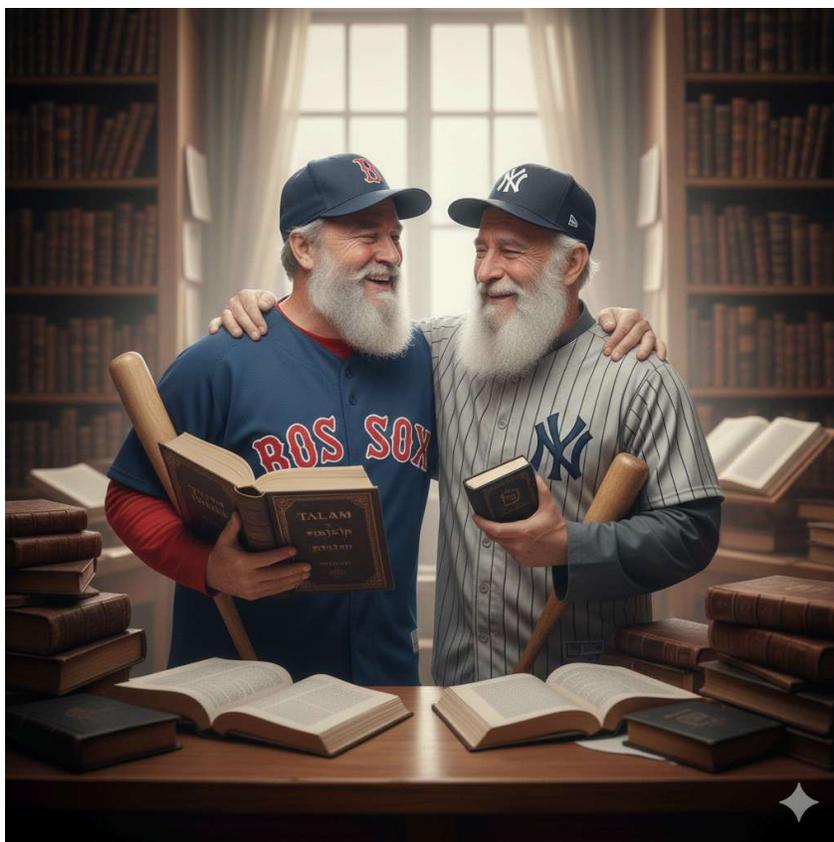
שלא אמרו חכמים את הדבר להחמיר אלא להקל (נדה נח עמוד ב)

דף יומי דגאוסא נאמא דאפ

Lastly I want to say that the תורה does away with borders separating between two Jews who start out arguing saying things like “רהמנא נצלן מדעתא דידך”.

נאינם זזים משם עד שנעשים אוהבים זה את זה שנאמר: “את וזהב בסופה”, אל תקרי “בסופה” אלא “בסופה”.

(קידושין ל:)

שלום